

א פִּרְכּוֹת כֹּה וְכֵן
הִסְתָּא הִרְיִיף וְרִבְנוּ יוֹנָה
וְהָרָא יִישׁ וְהִרְשָׁב יִיא.
ב הָרָא יִישׁ מֵהָא
וְיִרְוֶשׁ לִמִּי אֶפְלוּ בְּלִילָה.

באר היטב
 וירושלמי אסור מלילה.
 נשעור שיתבאר לקמן סימן טב, כן צריך לדמר עין מגן אברהם. מי שיש לו חלי האבן בר מנן שמטטטף תמיד רי גללים לאגסו ואם כן לא יכיר להחפץ לעולם יש

מַעֲשֵׂה בְרִיָּה

בְּאֵזֶר הַלֵּכָה

א (א) צוֹאֵת אָדָם. אֶפְלוּ אֵין מַגִּיעַ מִמֶּנָּה רֵיחַ רַע. וְעֵין לִקְמֹן סִימָן פֶּבֶ: (ב) אֶרְבַּע אַמּוֹת וְכוּ'. (ג) דְּכָתִיב וְהָיָה מִתְנַיֵּד קְדוֹשׁ, וְקָבְלוּ תוֹ"ל

פדי שיבאר היטב, אף באיזה מקומות בירדתי הדבר, שיהיה מספיקת לדינא גם לפי שארי פוסקים אחרונים:

כדי שיבאר היטב. אף באיזה מקומות פירתי הדבר, וזה לשונו: בטרם יעבדו לבאר פה כסמיו, וזו ויבאר מקומות הערים מענינים אליה, אורים בן התקופת המלכות מאד ליד אורתי, וזוהי: וזהו צואה נחלק לעשרה דינים: (א) צואה מלאותי ומבדילי. (ב) לפניו. (ג) מקום בזה עשרה אמות עשרה. (ד) צואה בקדור אתה ופתח פתחתי. (ה) צואה מעשיתי. (ו) צואה במים. (ז) רית רע עשש לו עקר. (ח) צואה עוברת (ט) דין לו רגלים ועבש וגרף של רעי. (י) אשפה וצואת בומא:

א * ארבע אמות ממקום שפלה חרית. עין בנשמת אדם כלל ג שכתב, דמקום שפלה חרית הוא רק מדוברנו, על כן בדיעבד אין חזון ומתפלל, עין שם. ומלכיש ופרי מגדים משמע שהוא מדאורייתא:

א (א) לבוש ופרי מגדים:

לוח עמוד היומי: יום א כו כסלו תשסג * יום ב ב כסלו תשסח * יום ג ז חשוון תשעג * יום ד יד תשרי תשעח * יום ה יט אלול תשסב